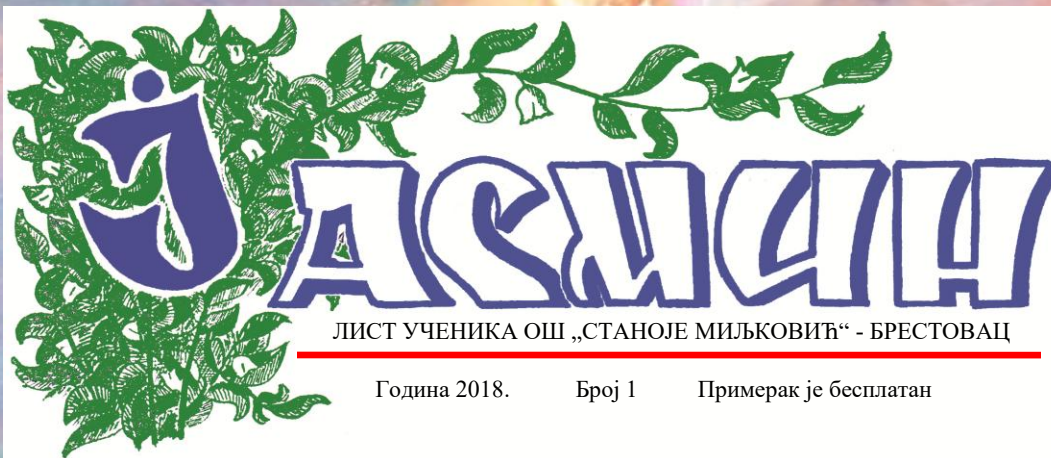

ПОБЕДНИК ФОТО КОНКУРСА СТЕВАН СТАНОЈЕВИЋ ПРИПРЕМНА ПРЕДШКОЛСКА ГРУПА МЕТОВНИЦА

ПЕЈЗАЖ МОГ ЗАВИЧАЈА

Реч уредника

Још једна школска
година прође...
А са њом коначно
часопис дође,
Након свих
техничких недаћа,
поново у живот
часопис се враћа.
Шалом и смехом
отресамо муке
И оловке узесмо у
руке.

**Драги наши
читаоци, отворите
нови број нашег
часописа и
уживајте!**

Уредници часописа:

*Предић Милана
и*

Горана Станковић

Реч директора

Поштовани читаоче,

Готово педест година је протекло, од прве идеје о покретању школског листа „Јасмин“. Најпре, као лист наше школе, временом је израстао у мерило ондашњег стваралаштва ученика свих основних школа са територије општине Бор. Биографија „Јасмина“ је веома богата.

Годинама је представљао место креативног изражаја ученика наше школе, и чинио га доступним ширем кругу читалаца. Са својом дугом традицијом био је огледало душе ђачког живота, који је живео кроз стихове, успехе, дружења, ликовно и литерарно стваралаштво.

Данас, једном новом енергијом ученика и запослених у школи, поново покрећемо школски лист „Јасмин“. У корак са савременим комуникацијама, и са јасном жељом презентације већем кругу читалаца, лист ћемо објављивати у електронском облику. На овај начин афирмишемо савремена знања ученика, а употребом савремених медија и технике унапређујемо могућности квалитетне презентације свих видова стваралаштва и достигнућа наших ученика.

Александар Влаховић, директор школе

СВЕ ШТО САМ ЗАПОЧЕО У ШКОЛИ НАСТАВЉАМ САДА

Интервју са бившим директором школе Ацом Младеновићем

Уредништво листа: Добар дан. Како сте, директоре?

Аца Младеновић: Добар дан. Прво честитам Дан школе свим запосленима и ученицима школе и да наставите са успесима. Осећам се релаксирано. Много ми недостаје заједничко време проведено са вама. Сећања су свакодневна. Сећање на школу је

таблета за релаксацију.

Уредништво листа: Када сте почели да радите и где сте све радили?

Аца Младеновић: Почео сам да радим 2003. године. као педагог школе, радио сам као заменик директора школе, а потом и као директор школе од 2013. године.

Уредништво листа: Да ли је теже бити педагог или директор школе?

Аца Младеновић: Иста тежина и велика одговорност и једног и другог посла. Све зависи од приступа човека послу, ко како схвата своје обавезе. То питање је доста релативно. Времена су таква да директор мора да се бори са свим и свачим, неке ствари не пројектује на почетку. У раду директора и педагога су велики проблеми са којима се човек сусреће. Потребно је „подметнути леђа“.

Уредништво листа: Шта Вам је у послу било најлепше?

Аца Младеновић: Сваки успех је био извор задовољства. Највеће задовољство је био контакт са колегама, ученицима и родитељима.

Најлепши су тренуци када после великог рада видимо резултат. Тих лепота се сећамо до краја живота.

Уредништво листа: Чиме се сада бавите?

Аца Младеновић: Све што сам започео у школи, настављам сада. Само један део посла је одрађен. Бавим се сликањем, у томе уживам; лековитим биљкама и проучавањем најновијих искустава у свету образовања и васпитања. Компарацијом литературе од пре 40 година и данас.

Уредништво листа: Да ли Вам недостаје школа?

Аца Младеновић: Људи из школе ми много недостају. Првих 7 дана у пензији је било као у самици иако сам био окружен људима. Недостаје ми ученичка граја.

Уредништво листа: Шта бисте поручили колегама које сада почињу да раде?

Аца Младеновић: Да ступају у контакте са својим колегама и да ту налазе одговоре на различита питања са којима се сусрећу. Да се не устручавају да износе своје дилеме и проблеме на које наилазе у раду са децом. Да се максимално посвете дидактичко-методичком раду у учионици јер је он суштина. Рад наставника је много обимнији и сложенији од онога што су они као студенти имали као идеју о тој делатности. Наставнички позив је изузетно одговоран и вредан и мало плаћен спрам рада.

Уредништво листа: Шта бисте поручили ученицима?

Аца Младеновић: Да свакодневно проналазе како да сваки тренутак са књигом претворе у радост и да немилосрдно користе наставнике за то.

Уредништво листа: Хвала Вам што сте били мој саговорник.

Интервју радила: Дијана Маринковић (наставник српског језика)

ИНТЕРВЈУ СА НОВИМ ДИРЕКТОРОМ АЛЕКСАНДРОМ ВЛАХОВИЋЕМ

Уредништво листа: Колико школа има реонских одељења?

Александар Влаховић: Наша школа, има сложену организацијску структуру. Поред матичне школе у Брестовцу, образовно-васпитни рад се реализује у три издвојена одељења, у Шарбановцу, Метовници и на Тимоку.

Уредништво листа: Да ли је тешко организовати наставу „на више фронтова“

Александар Влаховић: Организација рада школе у којој се наставни процес реализује на више локација, међусобно удаљених десетинама километара, изискује потребу додатног радног ангажовања и напора свих запослених, па и моје маленкости на пословима директора школе. На срећу, савремена средства комуникације допринела су бржем протоку информација и олакшаној комуникацији, па се радни задаци лакше обављају, а новонастали проблеми брже превазилазе.

Уредништво листа: Какав је Ваш однос са запосленима?

Александар Влаховић: Данас, у свету интернета и неконтролисано брзе размене података свих врста, полако заборављамо на значај и сву лепоту „живе речи“. Настојим да развојем културе дијалога и међусобног уважавања свих актера живота и рада школе, створимо пријатно окружење, на добробит свих, а поготово деце и ученика због којих школа и постоји.

Уредништво листа: Да ли је лакше носити дневник или бити директор школе?

Александар Влаховић: Верујем, да позив наставника спада у најплеменитије професије. Свакодневно дружити се са ученицима, посматрати њихово одрастање и препознавати делић личног доприноса укупном сазнајном и развојном путу тих младих људи, част је и привилегија. Неретко, наставник је у прилици да примети поједине моменте одрастања деце боље и од њихових родитеља. Посао наставника географије обављао сам са пуно

ентузијазма и сваки час доживљавао једним малим географским путовањем. Данас, као директор школе, реализујем радне задатке који нису увек усмерени само на децу и ученике. Али, управо чине да наставни процес се одвија у њиховом интересу.

Уредништво листа: Да ли се сећате како сте се осећали када сте први пут кренули на час?

Александар Влаховић: Први наставни час сам одржао у Техничкој школи у Бору. Не могу рећи да нисам имао трему. Извесна предавачка знања претходно сам стекао обављајући послове војног старешине. Међутим, сада су предањом била деца. Спреман и одлучан, да предмет који предајем, представим извесним географским путовањем развијајући активан приступ ученика на часу, успео сам да заинтересујем ученике и остварим планиране циљеве часа.

Уредништво листа: Да ли Вам некада недостаје учioniца и ђаци?

Александар Влаховић: Сваког радног дана сам окружен децом и ученицима. Пратим остваривање наставног процеса и напредовање ученика. Чине ме поносним њихова повремена питања, када ћу поново са њима у нека нова географска путовања на часу. Велико је то признање сваком просветном раднику. По завршетку радног ангажовања на месту директора школе, поново ћу се вратити пословима наставника географије.

Уредништво листа: Имате ли неку поруку за ђаке?

Александар Влаховић: Верујем, да се ђачким данима проведеним у нашој школи много тога научи. Зато, очекујем од ученика да буду успешни. Пре свега као људи. Да племенитост и доброта која је, сигуран сам у то, уткана у сваког од њих, постане водиља одрастања и живота.

Један велики мислилац, Самјуел Бекет је рекао: „Пробао си. Ниси успео. Нема везе. Пробај поново. Поново немој успети, али напредуј !“ Можда ће вам ова мисао помоћи у савладавању препрека на које наилазите током школовања. Често вам се чине непремостивим, заборављајући да су ово најбезбрижнији дани ваших живота.

Интервју радила: Марта Драгомировић, VII-1

ИНТЕРВЈУ СА УЧИТЕЉИЦОМ ЗОРИЦОМ КАЛИНОВИЋ

Проговориле су старе фотографије

Уредништво листа: Добар дан учитељице, како сте?

Зорица Калиновић: Добро сам.

Уредништво листа: Када сте почели да радите и где сте све радили?

Зорица Калиновић: Почела сам да радим 1979. године у Шарбановцу, потом сам радила у Метовници. Овде радим већ двадесет једну годину.

Уредништво листа: Који разред сада водите?

Зорица Калиновић: Сада водим први разред.

Уредништво листа: Сећате ли се како сте се осећали када сте први пут ушли у одељење?

Зорица Калиновић: Па, узбуђено и мало уплашено. То је био први контакт са забавиштем. Тада сам имала само двадесет једну годину.

Уредништво листа: Да ли су деца сада другачија?

Зорица Калиновић: Да, много другачија.

Уредништво листа: У ком смислу?

Зорица Калиновић: Деца су била много стидљивија, имала су мањи извор информација. Била су послушнија. Свакако, у свакој генерацији био је неко ко је био мало несташнији. Несташлуци су били другачији, не преко интернета. Више су деца учили. Ретко се долазило без домаћег задатке или без научене лекције.

Уредништво листа: Када сте пожелели да budete учитељица?

Зорица Калиновић: Пожелела сам још као дете, у нижим разредима. Када сам угледала своју учитељицу, тада сам то пожелела. Моје учитељице Љубинка и Душица биле су мој узор. Школу сам овде завршила.

Уредништво листа: Шта бисте поручили својим ђацима?

Зорица Калиновић: Да буду добри људи, првенствено, да буду послушни, да слушају своје родитеље и наставнике; да пуно раде и да поштују старије; да се угледају на успешне личности, а не на неке проблематичне. Узор треба да им буду успешни људи.

Интервју радиле: Мила Марић VII₁ и Ана Голубовић VII₁

ГОВОР БРОЈКИ

Успех основних школа према средњој
оцени на крају првог полугодишта
1990/91. год.

1. ОШ	„9. бригада“	— 4,09
2. ОШ	„3. октобар“	— 3,97
3. ОШ	„Б. Радичевић“	— 3,94
4. ОШ	„29. новембар“	— 3,85
5. ОШ	„В. Караџић“	— 3,70
6. ОШ	„П. Радовановић“	— 3,51
7. ОШ	„С. Миљковић“	— 3,45
8. ОШ	„Ђ. Јакшић“	— 3,29

Средња оцена укупно 3,73

Интервју са учитељем Радетом Жоњићем

Уредништво листа: Када сте пожелели да budete учитељ?

Раде Жоњић: После прве године средње школе пробудила се жеља за овом професијом.

Уредништво листа: Када сте почели да радите?

Раде Жоњић: Почео сам да радим 1981. године у школи у Сумраковцу. У нашој школи радим од 1983. године.

Уредништво листа: Сећате ли се како сте се осећали када сте први пут ушли у одељење?

Раде Жоњић: Помало уплашено, али поносно. Било је то велико одељење. Постојао је страх од неизвесног, али је он био у границама нормале

Уредништво листа: Да ли се радо сећате почетка свог рада?

Раде Жоњић: Радо се сећам почетних година свог рада.

Уредништво листа: Како је било некад, а како је сад?

Раде Жоњић: Што се тиче ученика, ништа се није променило. Ученици су били и остали дисциплиновани. Било је и остало ситних несташлука. Ентузијазам је већи на почетку каријере, али је квалитет рада бољи с годинама искуства.

Уредништво листа: Који разред сада водите?

Раде Жоњић: Други и четврти.

Уредништво листа: Шта бисте поручили својим ђацима?

Раде Жоњић: Треба да уче још више и волео бих да из ове школе изађу, не само као добри ученици, већ пре свега као добри људи.

Уредништво листа: Да ли је током периода Вашег рада било анегдота?

Раде Жоњић: Било је доста анегдота. Свака генерација је прича за себе и доноси нешто ново. Драго ми је када сретнем своје бивше ученике, а они су сада одрасли људи. На пример, ученик моје прве генерације, Иван Фусијановић, сада је задужен за сарадњу са Међународним мировним снагама.

Најбитније ми је да су постали добри људи и да буду добри у свом послу, чиме год да се баве.

Интервју радила: Дијана Маринковић

Zanimljivosti

- Бубашваба је најстарији инсект на свету и није се променила већ 100 милиона година.
- Дизнијев јунак Паја Патак променио је чак 270 занимања у бројним цртаним филмовима у којима се појавио.
- Познати композитор Моцарт успео је да запамти и запише компликовану композицију коју је чуо само једном кад је имао 10 година.
- Белорепи зец из Северне Америке може у једном скоку да пређе раздаљину од 7 метара.
- Године 1995. Вебер и Малахов су први стигли до Северног пола и вратили се без икакве механичке помоћи. То путовање на скијама трајало је 121 дан.
- Амерички бизон је највећа животиња Северне Америке. Иако су крупни, бизони су веома покретљиви и могу брзо да трче. Храпе се углавном биљкама.
- Жене трепћу скоро два пута више него мушкарци.
- Нокти на прстима руку расту четири пута брже од оних на ногама.

Анђела Јовановић IV-3

Преузето из „Јасмина“ број 1/2008

РЕЧ ПЕДАГОГА КАКО УСПЕШНО УЧИТИ

Да бисмо могли да говоримо о томе како успешно учити, најпре морамо рећи шта је заправо учење. Најкраће речено, то је процес формирања трагова у мозгу, процес запамћивања градива које се учи. Деци се често дешава да им, током учења, мисли лутају, имају потешкоће са концентрацијом, лако одустају када им учење не иде... Неки од савета деци/ученицима за превазилажење ових потешкоћа су да изграде радне навике, направе план учења, да науче да се изборе са градивом које није у оквирима њихових интересовања и да науче како успешно учити.

За стицање радних навика је јако важно да направите распоред дневних активности, планирате време за учење, одмор и разоноду, учите свакога дана у планираном термину, да не избегавате планиране активности и не одустајете од њих.

План учења подразумева да се испланира место на коме ће се учити, време када ће се учити, шта ће се и којим редоследом учити. Када говоримо о планирању места на коме ће се одвијати процес учења, то подразумева да деца/ученици пронађу свој кутак за учење и да га увек користе у ту сврху. Уредите свој кутак за учење по својој мери, како бисте се у њему осећали лепо. Пре учења припремите све што може да вам затреба: књиге, папире, белешке, оловке... Уједно, са места на којем ћете учити уклоните све оно што би могло да вам одвлачи пажњу. Јако је важно да се осећате одморно и спремно за учење. Пронађите свој ритам учења и редовно га се придржавајте. Истраживања су показала да је најефикасније време за учење, у преподневном периоду од 8:00 до 11:00 часова, а у поподневном периоду од 16:00 до 19:00 часова. Јако је битно да пратите излагање градива на часу, јер се доста тога може запамтити, па је самим тим потребно мање времена за утврђивање тог градива код куће, што ће вам омогућити више времена које ћете моћи да посветите својим слободним активностима, након тога. Учите ново градиво код куће истог дана када сте то обрађивали на часу, јер је заборављање најбрже на почетку. Нешто што сте на часу научили, проучите код куће и поновите својим речима истог дана. У противном ћете велики део тог градива заборавити кроз неколико дана, па ће вам требати много више времена и труда за учење. Обнављајте градиво из оних предмета који су вам, по распореду часова, предвиђени за наредни дан. Што се редоследа учења тиче, препорука је да најпре учите градиво које је теже, јер сте тада још увек одморни, па ћете га лакше савладати. Такође, гледајте да градиво сродних наставних предмета не учите један за другим, да не бисте помешали материју. Обично вам се не допада све што се учи у школи. Али, посматрајте то овако: ако вам сада није занимљиво градиво које учите у школи, можда је то нешто што ће вам у будућности бити од користи, па није на одмет научити.

Када створите све услове за учење, можете отпочети са самим процесом учења. Да би учење било ефикасно, градиво које сте планирали да учите, најпре исчитајте и у њему покушајте да уочите кључне речи, које можете да запишете на неком папиру/у свесци, што вам може користити касније, приликом обнављања. Затим крените са темељним читањем. Једна од добрих навика, везана за учење, која такође може допринети ефикасном учењу јесте и подвлачење онога што је у лекцији битно, што такође може послужити као смерница, приликом обнављања градива. Са подвлачењем можете почети тек када више пута прочитате лекцију и схватите њен смисао. Након подвлачења, још један од савета за успешно савладавање градива јесте да се направи резима, односно, укратко препричавање лекције. Све ово ће бити и те како лакше, уколико учите у друштву. А сада, када све ово знате, драга децо, прионите на посао. Срећно!

Сања Ружић

ПАКУЈЕМО КОФЕРЕ!

Путовање је више од гледања знаменитости, то је дубока и трајна промена идеја живљења! (Миријам Берд)

-Немој ми рећи колико си образован, реци ми колико си путовао! (Мухамед)

-Путовати значи развијати се! (Пјер Бернардо)

-За младе је путовање део едукације, за старе је део искуства (Френсис Бекон)

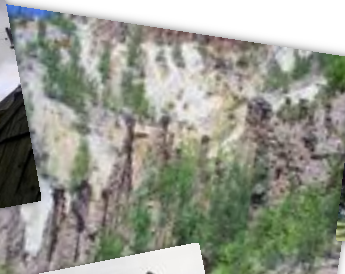
- Путовања вас прво оставе без речи, а онда вас претворе у приповедача (Ибн Батута)

- Путовања чине да постанемо скромнији. Увидимо колико мало место заузимамо у свету (Густав Флобер)

- Путовање и промена места дају уму нову снагу (Сенека)

- Свет је књига, а они који не путују читају само једну страницу (Свети Августин)

У ишчекивању овогодишње екскурзије присећамо се екскурзије за ученике старијих разреда која је реализована у претходној школској години 20. и 21. маја 2017. Посетили смо Оплењак, Карађорђево градо у Тополи, Кадињачу, Бајину Башту, Дрвенград, Мокру Гору, Шарганску осмицу и Врњачку бању. Ученици Основне школе „Станоје Миљковић“ ове године на екскурзији ће бити 25. и 26. маја. Ученици млађих разреда ће посетити Крагујевац, а ученици старијих разреда ће обићи Лазарев град у Крушевцу, Жичу, Студеницу, Копаоник, Тавољу Варош и Ниш.

КАРАВАН НАУКЕ

Тимочки Научни Торнадо

Да ли сте знали да је Фестивал науке покренут 2013. године! Тачно пре 5 година представници наших школа први пут су учествовали на овом престижном фестивалу. Ова традиција наставила се до дана данашњег. Од 2013. до 2018. године караван је обишао многе градове у Тимочној Крајини. Обишли смо Зајечар, Књажевац, Неготин, Бор и свуда смо били успешни.

У сарадњи са својим менторима приказали смо многе експерименте из хемије и биологије, имали смо историјске поставке, учествовали смо у квизовима знања из области биологије и историје. Ментори на поменутим манифестацијама били су Александар Богосављевић (наставник биологије), Снежана Каличанин (наставник хемије), Снежана Живковић (наставник историје), Милан Миленковић (наставник физике), Зорица Андрејић (учитељ), Невенка Петровић (учитељ), Бобана Блажевић (учитељ), Мила Јовановић (учитељ). Поред ТНТ учествовали смо и у пројекту Друштва младих истраживача - „Зелени прстен Бора“ и на научном скупу Бонис (БОрска Ноћ Истраживача).

Пут у Бугарску

Након свих уписаних успеха у Источној Србији, имали смо част да гостујемо на Међународном Научном Торнаду у Видину у Бугарској 11. 05. 2018. , дружили са вршњацима и приказали им нашу научну магију.

Чувамо природу!!!

Ученици наше школе подижу еколошку свест својих вршњака, али и шире, кроз низ активности у склопу слободне наставне активности Чувари природе и Тима за заштиту животне средине.

Поред редовних активности у очувању животне средине обележили смо Светски дан чистих планина и Светски дан заштите природе едукативним излетима на Дубашници и у Лазаревом кањону. Том приликом прикупљали смо природан биолошки материјал, а циљ овог излета био је подизање нивоа еколошке свести о значају заштите планина и осталих делова природе као богатог Чувамо природу!!!

Ученици наше школе подижу еколошку свест својих вршњака, али и шире, кроз низ активности у склопу слободне наставне активности Чувари природе и Тима за заштиту животне средине.

Поред редовних активности у очувању животне средине обележили смо Светски дан чистих планина и Светски дан заштите природе едукативним излетима на Дубашници и у Лазаревом кањону. Том приликом прикупљали смо природан биолошки материјал, а циљ овог излета био је подизање нивоа еколошке свести о значају заштите планина и осталих делова природе као богатог извора биодиверзитета. Научили смо да природу треба користити, али НЕ и ИСКОРИШЋАВАТИ, јер све је у рукама природе и природу нико није победио!

Сви ресурси су важни, јер једно је сигурно, човек не може без њих. У овом случају човек не поштује оно што има. Раније је човек више поштовао планету земљу. Сада се према планети опходи као према нечему што га не занима али узима од ње кад год има прилику.

Вода је загађена отпаcima који би требало да су у канти где им је и место. У већем броју земаља људи не могу да пију воду са чесме јер је загађена. Човек се никада није питао како ће бити следећој генерацији ако он сада истроши не мисли на воду, али и све остале ресурсе. Ваздух је још гори! Сви ти људи који пуше, возе уместо да ходају и отварају фабрике, сви они се никада нису питали да ли планета може то да издржи. Једна од последица загађења ваздуха су киселе кише које штете планети Земљи. Планета Земља је више пута запретила људима да престану. Поплава, земљотрес, торнадо, цунами, све су то упозорења да човек престане са загађивањем.

Можда би се рекло да смо ми деца, али и деца могу да шире свест о значају здраве животне средине. Природа је прелепа, пуна шумских богатства која ће нестати ако човек ускоро не одлучи да не мисли само на себе. Требало би да чувамо нашу планету и ресурсе. Као чувари природе желимо да и други погледају свет око себе и учине га безбедним како за себе тако и за будуће генерације.

Марија Бугарић V1, Брестовац

СВЕТСКИ дан чИСТИХ планина и СВЕТСКИ дан заШТИТЕ природе

Ученичка дебата

Ученички парламент и Вршњачки тим су реализовали две запажене активности дебату и предавање.

Друштвене мреже – „Log out“ насиље!

У организацији Тима за заштиту ученика од дискриминације, насиља, злостављања и занемаривања, Вршњачког тима и Ученичког парламента у Основној школи „Станоје Миљковић“ у Брестовцу 29.3.2018. године одржано је прво дебатно такмичење ученика школе на тему: Друштвене мреже – „Log out“ насиље!

Учествовале су екипе:

1. Брестовац: Мила Марић, Наташа Драгомировић, Тијана Илић, Никола Калиновић
2. Метовница: Милош Мирковић, Лазар Бешиновић, Марко Макуловић, Јелица Кринић
3. Шарбановац: Јелена Адамовић, Немања Србуловић, Неда Пезеровић, Теодора Крачуновић.

Програм дебате је припремила и помогла ученицима у припреми за дебату наставница историје и координатор рада Тима за заштиту ученика и Вршњачког тима, Снежана Живковић. Подршку ученицима у процесу припрема пружили су и наставници Силвија Тодоровић и Александар Динић.

Екипе су имале задатак да представе друштвене мреже, облике, историјат, заступљеност, карактеристике. Презентовали су позитивне и негативне аспекте друштвених мрежа. Учесници су показали велики успех у представљању и аргументованој одбрани ставова уз поштовање правила дебате и културе дијалога и висок степен умећа комуникације. Посебан акценат је у излагањима био на злоупотреби друштвених мрежа и заштити од насиља на друштвеним мрежама и подизању свести код ученика и родитеља о свим облицима дигиталног насиља. Учесници су показали изузетну храброст прихватавши да јавно истакну и бране своје ставове пред публиком коју су чинили њихови вршњаци и наставници. Излагања су била добро припремљена, занимљива и едукативна.

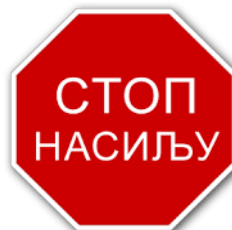
Комисија у саставу Александар Влаховић – директор школе, Сања Ружић – педагог школе, Мила Јовановић и Милан Миленковић

– наставници, пратила је излагања учесника и проценила њихову успешност. Одлуком комисије екипа која је остварила најбољи резултат је екипа ученика из Шарбановца. Појединачно је најбољи резултат остварила ученица Тијана Илић из Брестовца. Јединствени став чланова комисије да су сви учесници били одлични.

Директор школе, Александар Влаховић, који је и иницирао реализацију дебате, похвалио је све ученике, исказао задовољство показаним знањем, охрабрио их да наставе да развијају своје способности и интересовања и наградио све учеснике.

„Потпуно ненасиље је потпуно одсуство рђавих намера према свему што живи. Активно ненасиље је савршена љубав. Сила је оружје слабих, ненасиље је оружје јаких.“ Махатма Ганди

У Основној школи „Станоје Миљковић“ реализује се Програм заштите ученика од дискриминације, насиља, злостављања и занемаривања. За реализацију овог програма задужени су сви ученици и наставници и кроз разноврсне активности покушавају да у школи влада позитивна атмосфера и да ученици поштују једни друге и изграђују трајна пријатељства. Иницијатори активности су Тим за заштиту ученика и Вршњачки тим уз помоћ Ученичког парламента и осталих стручних тимова.

Ученици наше школе учествовали су на конкурс „Насиље у школи“ и освојили награде за ликовне и литерарне радове.

Насиље у школи

Да ли мора тако?
 Тужна лица, из очију сузе теку,
 варају се ране које целог живота пеку.
 Говоре ружне речи пуне зла,
 уз оправдање да је све то шала.
 Да ли мора тако?
 Нема игре и веселја, замениле су их туче и
 вређање!
 Деца повређују једни друге,
 лопту је заменило камење!
 Не! Не мора тако!
 Оно што доживимо у школи
 прати нас целог живота!
 На време треба да схватимо како се воли
 и сваки тренутак ће бити дивота!
 Помозимо детету које проблеме има,
 пружимо руку, пружимо помоћ свима.
 Будимо пажљиви и водимо рачуна о свакој
 својој речи!
 Ако будемо сложни насиље може да се спречи!
 Школа је место где се учи и дружи!
 Школа је место које нам увек уточиште пружи!
 Ту растемо, ту волимо,
 ту се за бољу будућност боримо!
 За насиље нема места у школи и то мора јасно
 да се каже!
 У школи закони љубави и пријатељства важе!
 У школи нико неће бити повређен и забринут –
 заједничком борбом ћемо насиљу стати на пут!

Кристина Милошевић VII-1

Марта Драгомировић VII-1

Емилија Станисављевић VII-1

Насиље у школи

Нисмо савког дана расположени исто
 и нису нам увек све козе на броју,
 али не би требало да ударимо неког без
 разлога чисто
 или из досаде вређати другарицу своју.
 Ако некада видиш да неко неког у ходнику
 вређа,
 шутира му ранац или надимке увредљиве
 даје
 немој томе окретати леђа,
 немој дозволити да агонија траје.
 Једни друге морамо уважавати,
 једни другима морамо помагати.
 Нећемо се злбом заваравати,
 добра дела не смемо одлагати.

Мила Марић VII-1

„ЗДРАВ ЖИВОТ БЕЗ ЦИГАРЕТА“

Ученице седмог разреда, Марта Драгомировић и Ана Голубовић, представнице Ученичког парламента и Вршњачког тима, одржале су на седници Наставничког већа 18.4.2018. предавање за чланове Наставничког већа на тему „Здрав живот без цигарета“.

Ова активност је реализована у оквиру програма Здравственог васпитања, рада Вршњачког тима и сарадње Ученичког парламента са Стручним тимом за здравствену и социјалну заштиту. Директор школе, Александар Влаховић је подржао иницијативу да ученици добију прилику да искажу своје потенцијале у различитим активностима и да преузму улогу едукатора и да на тај начин стекну бољи увид у професију својих наставника. У реализацији активности кроз стручно усмеравање рада ученица, учествовао је наставник биологије Александар Богосављевић, а подршку у реализацији дала је координатор рада Вршњачког тима наставница историје Снежана Живковић. Наставници су имали прилику да се упознају са свим здравственим ризицима које са собом носи конзумирање дувана и дуванских производа. Ученице су охрабриле наставнике да покушају да у интересу унапређења свог здравља и квалитета живота искључе или смање конзумирање дуванских производа. Ученице су показале високи степен озбиљности и храбрости у јавном наступу и исказивању својих ставова. Презентација је била едукативна, информативна и ефектна. Ученице су кроз интеракцију са наставницима успеле да их заинтересују за тему, одрже потпуну пажњу и покрену дискусију о овој теми. Наставници су подржали ову активност и похвалили ученице за реализовано предавање.

НАГРЈАЂЕНИ РЯДОВИ НА КОНКУРСУ ПОВОДОМ ДНЯ ШКОЛЕ

*Застани, свете, бар на тренутак,
да деца нађу сигуран кутак*

Застани, свете, бар на тренутак
да свако дете нађе сигуран кутак.

Да може мирно очи да затвори
без страха да ће из таме чудовиште да се
створи.

И да свет застане бар на трен
и да свако дете буде здраво као дрен!
Сва деца срећна да се пробуде
и да туге више никада не буде!

Застани, свете, бар на тренутак
да свако дете нађе срећан кутак.
Свако дете треба себи забаву да ствара
и да поред себе увек има другара.

Свако дете треба да нађе мир и срећу
и да љубав према другима осети још већу.
Дете треба да буде срећно целог живота,
јер бити срећан је највећа лепота!

Марко Митаковић VIII, Брестовац

Прво место у категорији старијих разреда

Свет је као велики часовник који мери време и као да
каже: „Треба пожурити док казальке не откуцају дати
тренутак”.

Свет се стално мења. Из прича старијих људи знамо да се
некада другачије живело. Њихов живот је био безбеднији,
људи су се више помагали и више су се дружили. Свет у коме
данас живимо испуњен је брзином и технологијом. Сви некуда
журе, нико нема времена ни за кога, љубав све више бледи. У
данашње време и одрасли и деца друже се преко друштвених
мрежа. Изгледа као да се ништа не може урадити ако се не
ради брзо. Сви се жале како немају времена. Одрасли не стижу
да заврше све послове, а деци фали временије за игру. У таквом
свету лако је скренути са правог пута, а када се једном изгуби,
тешко га је наћи. Често се не осећам сигурно. Као и већини
мојих вршњака, тешко ми је наћи сугуран кутак. Лакше ће ми
бити ако ми ти, свете, помогнеш! Као прво, успори показујући
намеру да застанеш. Стани мало и не дозволи велике
временске непогоде, болести, ратове и друге страшне ствари.

Мислим да ће после бити лакше да се свет промени и
постане бољи. Деца ће се осећати безбедније и сваки кутак ће
им бити сигуран. Надам се бољем свету и радујем му се.

Бобана Николић VI, Брестовац

Друго место у категорији старијих разреда

Овај свет не би имао смисла без деце јер су она будућност овога света.

Има места за све нас, ово је велика планета. Од тебе, свете, желимо само радост, игру и срећу, мир међу
људима. Не желимо мржњу, страх, ратове. Јесмо мали, али и ми имамо своје жеље, своје снове. Волела бих
да овим светом владају деца, онда не би било толико мржње, злобе међу људима, ратова, не би било
толико гладне деце. Свако дете има право на живот без туге и проблема, право на родитељску љубав. Нека
овај свет не прави разлику између деце. Сва деца су иста и сва деца имају иста права и обавезе, било које
да су националности и могућности. Деци која су без великих могућности треба помагати и никад им се не
подсмевати. Можда наша мала помоћ њима много значи. Волела бих да операције и лечења не буду много
скупа за децу која су оболела оа разних болести, да сви буду срећни и здрави. Да се користи мање
загађујућих материјала и материја које штете здрављу деце и људи, да сваки град буде чист и уредан без
смећа и дима, реке бистре и чисте, ваздух чистији и природа поново обновљена.

Зато те молим, свете, да застанеш бар на тренутак, да деца нађу сигуран кутак!

Александра Крачуновић V3, Шарбановац

Треће место у категорији старијег узраста

Награђени радови на литерарном конкурсџу поводом дана школе ОШ „Душан Радовић“

Сва лица љубави

Шта је уопште љубав? Да ли је љубав осмех на лицу када видимо вољено биће? Не постоји дефиниција љубави, али упркос томе, љубав је једно од најлепших осећања на свету.

Без љубави не бисмо били нико, не би било ничега у овом свету пуном мржње и зависти. Лептирићи у стомаку, осмех на лицу, певање без разлога, све што осетимо је речима неописиво. Љубав има своју величанствену страну, али ту су и друга лица љубави. Често је љубав неузвраћена или ми просто не можемо да разумемо осећања особе коју волимо. Понекад ни сами не знамо шта осећамо. Љубав је радосна, сетна, болна, понекад чак и пуна беса и љубоморе. Велики писци почели су да пишу јер их је инспирисала љубав. Највећа уметничка дела настала су из љубави. Права љубав никада не бледи. Уметност је сведочанство љубави. Снажан је утицај љубави на наше животе. Љубав мења људе из корена. Када осећамо љубав, чак и суморан дан може бити обасјан сунцем. Али, понекад нас љубав изневери. Уместо да нам нацрта осмех на лицу и разведри нам дан, она нас растужи. Када би требало да будемо смирени и позитивни, љубав нас ражести. Може нам улити наду, или нам одузети спокој. Због љубави постајемо бољи или гори. Понекад од насмејане и срећне особе, после љубави постајемо тмурни и негативни.

Да ли је љубав грљење туђе лудости или је љубав вољење туђих врлина и мана? Је ли љубав загрљај као спас у тешким тренуцима? Љубав никада није иста. Љубав према породици, пријатељима или партнеру. Љубав према онима које познајемо цео живот је поузданија и јача. Може се догодити да због љубави занемаримо оне који су нам цео живот били подршка, дружали нам руку у невољи, чували нас кад се заљубимо. Сви трагамо за љубављу, оном која ће нас винуту у висине међу облаке, али не знамо да та иста љубав може да нас подигне и баци толико јакo да ћемо се сломити на најситније делове. Кривимо љубав за своје поступке, а заправо смо сами криви што не знамо како се поступа у љубави. Љубав носи изненађења, лепа и ружна. Грешимо када кријемо своја осећања, закопавамо љубав дубоку у себе и стављамо је под кључ јер смо се једном опекали. Пратећи љубав, можемо открити нове светове. Љубав чини да стварамо, маштамо, учимо и летимо. Некада на путевима љубави залутамо, пођемо кривим путем, одлутамо у непознатом правцу. Љубав је рођена из среће, зашто и како онда може да буде тужна? Није љубав крива ако је тужна, не тера нас она да изговоримо речи које не мислимо да учинимо нажао вољеној особи.

Љубав је увек побеђивала и увек ће побеђивати. Никада мржња није учинила да човек добије крила. Пригрлимо љубав и њене мане и врлине, наћи ћемо срећу и топлину у животу.

Анамарија Антонијевић 8/1
ОШ „Станоје Миљковић“ Брестовац

Сва лица љубави

Љубав има хиљаду лица,
можеш је осетити свуда,
чак и кроз цвркул птица,
слушајући их док седиш испод дуда.

Једним загрљајем учини некога
срећним,
покажи му љубав
и учини га другом вечним.

Ухвати симпатију за руку,
знаш да и она то жели.
Зашто би обоје осећали тугу

кад може ваш бити свет цели.
Помилуј руку своје мајке,
пољуби њен румени образ,
нека тај тренутак буде као из бајке.

Осунчај вечни мраз
у срцу тог намргођеног наставника.
Једним племенитим делом покажи сва
лица љубави,
нека се свима на ту реч „љубав“ прикаже
твоја слика пред очима.
ОШ „Станоје Миљковић“, Брестовац
Мила Марић VII-1

Векови су прохујали, али памтићемо

Неке догађаја од пре четрдесет, осамдесет, сто година људи и даље памте. Како и не би. Сви ти догађаји, макар били мали и небитни као зрно песка, посебни су јер су неке донели срећу или тугу, али је сваки оставио упечатљив ожиљак на неке.

У протеклим деценијама догодиле су се ствари које ће људи памтити вековима. Најгори међу тим догађајима су ратови. Ратови су оставили трајне последице по човека и човечанство. Мајке су губиле синове, сестре браћу, жене су остајале удовице, самохране мајке, ожалошћене сестре. Многе дивне знаменитости уништене су током ратова. Села и градови су нестајали у пламену. Рат је узимао децу, разарао породице, уништавао пријатељства. И све то због чега? Само зато што је неко одлучио да је део територије вредан милиона живота. Јесу ли неки људи мање вредни због боје коже, вероисповести, националности? Јесу ли њихове жртве лакше или мање? Колико би овај свет био лепши без све те мржње! Међутим, и поред ратова има догађаја који се не заборављају тако лако. Чернобилска катастрофа била је нуклеарна страхота захваљујући којој је више од 100 000 људи изгубило своје домове, а цео један град је потпуно напуштен. Памтиће се и природне катастрофе. У последњих сто година преко три милиона живота нестало је у поплавама, земљотресима. У Кини је 1931. године током великих поплава умрло више милиона људи од утапања, али и последица болести и глади које су уследиле.

Памте се и велике лепе ствари. Растко Немањић је пре девет векова отишао на Свету гору. Памтимо велике научнике и песнике. Велики људи су мењали историју. Уз сав напредак науке, технологије и медицине поставља се питање да ли је људски ум напредовао. Нажалост не. Йуди су све ограниченији, као да смо отупели. Заборављамо на велика дела која су људски живот учинила бољим.

Ја сам из генерације паметних телефона и зато вам могу рећи да нам фали читање. Превисе зависимо од интернета. Овај свет може бити лепше место. Могли бисмо бити бољи, мржње би било мање.

Прва награда литерарног конкурса

**Анамарија Антонијевић 8/1
ОШ „Станоје Миљковић“ Брестовац**

Испричао ми је мој деда

Баке и деке понекад су досадни. Стално говоре да је њихово време било другачије, да је наша генерација размажена, да ми не знамо каква је срећа живети овако.

Нисам веровала да је дека у праву, али када ми је испричао о свом детињству, отвориле су ми се очи. Када је био мали, дека је живео у Рудној Глави. Живео је у кући баке и деке са својим родитељима. Њихова кућа је била на појати, на брду, далеко од села. Свакога дана дека и његова сестра дуго су пешачили до школе. Пешице су ишли седам километара свакога дана до школе и исто толико назад. Мој дека није имао времена да се игра са својим друштвом после школе јер је увек журио кући. Морао је да крене кад и сестра јер су се заједно врећали пречицом кроз шуму, а дека се плашио да кроз шуму иде сам. Зими би им се на путу до куће застали прсти. Није било времена за грудвање и санкање са другарима из школе. Све им је било далеко. Једнога дана мој прадеда, дедин отац, купио је плац који је од школе био удаљен пар минута. Прадеда је одлучио да ту сагради кућу. Та кућа је била врло мала, али је мом деди који је тада био дечак много значила. Када би се прадеда вратио са посла, деда би понекад добио слаткише јер сада су продавнице биле ближе. Дека је био пресрећан. Могоа је да се игра са другарима из школе, ноге га више нису болеле од пешачења, прсти више нису били тако смрзнуте. Дека је учинио своју децу најсрећнијим на свету. Иако је био строг, схватио је да га његова породица у ствари воли.

Данас су деца размажена. Могу да се друже са другарима кад год пожеље. Сада је срећа другачија, сада се срећа налази на фејсбуку. Йуди су се променили. Сада се не може веровати сваком. Зато је најбоље када си дете. Нема никаквих брига. Све своје мале дечке најне говоримо другарици или другу. Треба бацити поглед на прошлост и схватити како су људи живели тада, а како данас живимо. Срећа је у малим стварима, рекао је деда.

**Марија Бугарић 5/1
ОШ „Станоје Миљковић“ Брестовац**

Прославили смо СВЕТОГ САВУ

Дечија недеља

Прославили смо Дечију недељу приредбом и квизом за ученике старијих разреда

ликовна уметност наших малих нага и галерија **предшколско метловница**

први разред метловница

Станојевић Стеван

Благојевић Дуња

школа брестовац

Курдумановић Милица IV₁

Лазар Табаковић, Лазар Страиновић,
Андрија Јовановић Филип Арсић II₁

Бугарић Софија IV₁

Арсић Филип II₁

школа шарбановац

Невен Несторовић III₃

Милица Данојлић I₃

Ања Пантелић III₃

Марија Гамбошевић III₃

Милан Пантелић III₃

КРЕАТИВНО ПЕРО

ТРАКТОР

Чудна машина, јака као стена
са четири точка и приколица њена.
Када трактор крене, чује се груб звук,
он иде у њиву, себи крчи пут.
Трактор оре, дрља, сеје
да се пшеница и кукуруз веселе.
Кад зима дође, потребна су дрва,
хладноћа је тада њему брига прва.

Алекса Адамовић ПЗ Шарбановац

ПРОЛЕНЕ ЈЕ ДОШЛО

Једнога јутра пробудила ме је
песма дивних птица. То значи да је дошло
пролеће.

Изашла сам напоље и видела сам
предивну слику природе. Дрвеће је било
пуно лепих зелених листића и шарених
цветића. Ушла сам у густу зелену шуму
пуну росе. Пупољци цвећа били су
блистави и шарени. Осећала сам њихов
мирис. Лагани поветарац дунуо је у моју
косу. Сунце ме је угрејало. У близини се
чуо жубор реке. Приближила сам се реци
и угледала сам прелеп приказ. Мали
водопад светлуцао је на предивном сунцу.

Природа ме чини слободном.
Природа је најлепши и најсјајнији приказ
на свету. Волела бих да је сваки дан
овакав.

Ања Пантелић ПЗ Шарбановац

РАСТИМО УЗ ЛЕПЕ РЕЧИ

Хајдемо, децо, да растемо,
уз лепе речи можемо много другара
стећи.

Реците маме, реците тати,
ниједно дете не треба да пати,
живећемо уз лепе речи
Не желим да слушам ружне речи,
желим да слушам само лепе речи.
Хајдемо маме, хајдемо тате, хајмо
другари,

хајдемо сви ми рећи: „Не желим
слушати ружне речи,
растимо уз лепе речи!“

Софија Бугарић IV1 Брестовац

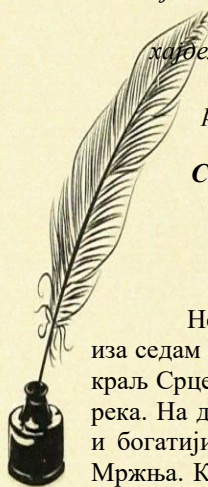
ДВА КРАЉА

Некада давно, иза седам мора и
иза седам гора, у великој палати, живео је
краљ Срце. Испред његове палате текла је
река. На другој обали реке био је велики
и богатији замак. Био је то замак краља
Мржња. Краљ Срце је хтео је да на свету
сви буду срећни, паметни и добри. Краљ
Мржња хтео је да на свету влада хаос и да
се сви међусобно свађају.

Краљ Мржња је једнога дана
изазвао краља Срце у битку. Договор је
био да ко победи буде господар света и да
све буде по његовом. Онај краљ који
изгуби, биће слуга победника. У бици су
учествовали сви војници из обе палате.
Краљ Срце и његови војници су победили
зато што су били, не само јачи, већ и
праведни у борби. Војници краља Мржње
су се окренули против њега и његове
злобе.

Протерали су га из краљевства.
Краљ Срце је постао једини краљ и сви су
живели срећно до краја живота.

Симон Човикановић IV-1, Брестовац

МАЈ КРАЈ СВАКЕ ЧЕСМЕ ПИШЕ ПЕСМЕ

Стигао је мај у наш крај, најлепши пролећни месец.

Мај је месец у којем се све буди. Цвеће цвета и трава се зелени. Околина је пуна расцветалих воћки. На њивама и у баштама рађају се разни плодови човековог напорног рада. Мај је месец када се могу убрати прве трешње. У крошњама дрвећа чује се песма птица. Дани су дужи и на сваком кораку се могу видети деца која се играју окружена зеленилом и цвећем на које слећу вредне пчеле. Птице шире своје прелепе песме и деле радост заједно са свима због почетка лепог времена. О оближњем воћњаку све је процветало и спремно је за дочек нових сочних плодова. Волим мај зато што је све шарено. Дани су дужи и имамо више времена за игру. Мај је рај и за очи и за уши.

Милица Курдумановић IVI Брестовац

МАЈ КРАЈ СВАКЕ ЧЕСМЕ ПИШЕ ПЕСМЕ

Коначно је стигао најлепши месец. Тај месец се зове мај. У мају се све буди јер је пролеће.

Цвркућу птице, пчеле сакупљају полен, вредни домаћини раде на њивама и у баштама. Деца се играју по лепом времену. Дани су дужи, а ноћи краће и топлије. Све је као најлепша песма. Сви се радујемо пролећу. Много волим да правим букете, па често берем цвеће које поклањам мами. Са татом волим да идем на пецање јер се поред воде одмарамо и опуштамо, а понекад нешто и упецамо. У мају све мирише. Бумбари нам зује, потоци жуборе и расту тује. Лепе су терасе, улице и насмејани људи који шетају.

Мај уноси радост и крај сваке чесме, пише песме.

Вук Траиловић IVI Брестовац

ЧУДНО ПРИЈАТЕЉСТВО

Ово је прича о чудном пријатељству, пријатељству пса и мачке. Пас по имену Бела одрастао је са мачком по имену Флекица. Од рођења Бела и Флекица су спавали заједно, делили су храну и увек су се лепо играли. Њихова омиљена играчка је лоптица. Док су одрастали, Бела је често бранила Флекицу од других животиња. И сада када су одрасли, они се и даље друже и деле све, као када су били мали.

Ово је једно дивно пријатељство пса и мачке.

Нађа Пантелић ПЗ Шарбановац

КРЕАТИВНО ПЕРО

МОЈ КРАЈ

*Мој крај диван је ко' рај,
Он тајне скрива,
А, росом траве умива*

*Мој крај диван је ко' рај,
Очарава нас мај,
Ах, тај мој крај!*

*Мој крај диван је ко' рај,
Док се деца играју,
Одрасли уживају*

*Мој крај диван је ко' рај,
Он лепоту праву има
Која се свиђа свима.
Марко Ђурић IVI Брестовац*

МОЈ ЈУНАК

Јунаци својим делима мењају свет и чине га бољим. Иако су њихова дела вредна дивљења, често остају скривена од очију јавности. Јунаштво је храброст, љубав, несебичност и поштење.

Јунаци су људи који заузимају посебно место у нашим животима и срцима. Мој јунак није лик из омиљеног филма, то је неко ко је увек ту уз мене, то је моја мајка. Она је мени све. Цео један свет носи на својим леђима. Има браон очи и браон косу и најлепши осмех када ме свако јутро испрати у школу. Најјачи осмех када ме дочека да се вратим и много стрпљења за све моје захтеве и идеје. Свакога дана се бори за мене, за све нас у кући. Увек је топло јело на столу и омиљени сок у чаши. Сваки исписани домаћи задатак је прегледан и свако слово које сам научио и исписао, дугујем њој, осмил лова Р. Сваки мој корак је пратила са осмехом, али и са сузом у оку. Никада није одустала од мене, никада није рекла да је уморна, а била је. Хиљаду пута ми је говорила шта да урадим и још толико пута ми је показала. Комшијама је увек спремна да помогне. Моја мама има разумевања за свакога. Она је „прва помоћ“ за све. Она се не хвали и увек каже да нико није довољно паметан.

Моја мама не добија награде и богатство за свој труд. Она је неприметна у односу на оне друге који набрајају своје победе. И поред свега, она сија попут дијаманта у песку, а тај песак је мој живот. Моја мама је мој јунак, јунак мога срца.

Никола Живковић III Брестовац

КРЕАТИВНО ПЕРО

ПРИНЦ И ПТИЦА

Некада давно у једном далеком краљевству живео је принц кога је зачарала зла вештица. Принц није могао да спава јер је вештица слала ружне снове. Због тога су сви у краљевству били јако забринути.

Послаше гласнике широм света да траже лек за младог принца. Са разних страна света у палату похиташе разни лекари и травари. Сви су покушавали да излече младог принца, али све је било узалуд. Једне вечери, када је принц легао да спава, из врта се зачула прелепа песма. Принц је утонуо у миран сан. Ујутру је наредио стражарима да претраже врт и пронађу птицу чаробног гласа. Стражари тако и урадише. Убрзо нађоше птицу и однесоше је принцу, али птица у кавезу не хте да пева. Принц је био тужан и одлучио је да пусти птицу. Када је птица била на слободи, њена је песма поново одзвањала вртом.

Песма је скинула зле чини, а принц јој је заутврат поклатио најлепше место у врту.

Никола Живковић III Брестовац

РАЗЛИСТАНИ ЦВЕТНИК

Дечје одељење Народне библиотеке Бор и песници за децу, Душан Поп Ђурђевић и Бранко Стевановић организовали су у септембру 2017. године, у борским основним школама радионице креативног писања током којих су талентовани ученици писали књижевна дела на задату тему.

Нашу школу посетио је песник Душан Поп Ђурђевић који је са младим талентованим књижевницима разговарао о стваралачком процесу писања, читао им је своје песме и охрабривао их да се осмеле и заблистају. Ученици су писали кратку причу, драму и песму. Теме су биле занимљиве и инспиративне:

- Како су се срили жирафа Жарка и Шарац Краљевића Марка и
- Дијалог дрвосече и Пинокија

Ученице наше школе, Анамарија Антонијевић VIII₁ и Тијана Илић VIII₁ освојиле су прве награде у конкуренцији драмског текста и кратке приче. На свечаности у Народној библиотеци у Бору 28. новембра, најуспешнијим младим ствараоцима додељене су награде, а свим учесницима радионица припале су захвалнице.

РАДИОНИЦА КРЕАТИВНОГ ПИСАЊА „РАЗЛИСТАНИ ЦВЕТНИК“

Најбоља прича, у категорији старијих основаца:

1. место – Анамарија Антонијевић, ОШ „С. Миљковић“, Брестовац, 8.
2. место – Матија Ракић, ОШ „Д. Радовић“ Бор, 6. раз.
3. место – Андријана Кастнер, ОШ „Ђ. Јакшић“ Велики Кривељ, 6. раз.

Најбоља песма у категорији млађих основаца:

1. место – Неда Илић, ОШ „3. октобар“ Бор, 3. раз.
2. место – Маша Панчић, ОШ „С. Сава“ Бор, 4. раз.
3. место – Алекса Радовановић, ОШ „С. Сава“ Доња Бела Река, 3. раз.

Најбоља песма у категорији старијих основаца:

1. место – Теодора Тодоровић, ОШ „П. Радовановић“ Злот, 5. раз.
2. место – Милица Маргитановић, ОШ „П. Радовановић“ Злот, 5. раз.
3. место – Кристина Журжевић, ОШ „Ђ. Јакшић“ Велики Кривељ, 6. раз.

Најбољи драмски текст у категорији млађих основаца:

1. место – Катарина Радовановић, ОШ „С. Сава“ Доња Бела Река, 3.
2. место – Ива Крстић, ОШ „3. октобар“ Бор, 4. раз.
3. место – Јован Шербула, ОШ „С. Сава“ Доња Бела Река, 3. раз.

Најбољи драмски текст у категорији старијих основаца:

1. место – Тијана Илић, ОШ „С. Миљковић“ Брестовац, 8. раз.
2. место – Тамара Филиповић, ОШ „Ђ. Јакшић“ Велики Кривељ, 6. раз.
3. место – Ања Шћопић, ОШ „Ђ. Јакшић“ Велики Кривељ, 7. раз.

Ист Медиа школица новинарства

Ученице седмог разреда наше школе, Ана Голубовић и Анђа Мацић, током првог полугодишта школске 2017/18. године похађале су радионице Ист Медиа школице новинарства коју су покренули Ист Медиа, Дојче Веле академија, Удружење грађана „Пиштаљка“ и Народна библиотека Бор.

Борски основци су током вишеседмичних радионица у Народној библиотеци у Бору прошли обуку писања медијских садржаја, учили су о пласирању информација и одговорном новинарству. Радионице су водили стручњаци, новинари,

професионални фотографи, библиотекари. Полазници Ист Медиа школице новинарства бавили су се одговорношћу на друштвеним мрежама, медијима, писањем новинских текстова, рекламама, пласирањем производа.

Циљ едукације је јачање медијске писмености младих, оспособљавање младих људи да се критички, зналачки и самосвесно служе медијима и покретање портала brate.rs на коме ће борски основци из градских и сеоских школа писати медијске садржаје.

Планирано је да Ист Медиа школица траје до 2019. године.

ETHO KUTAK

Мање је више

Када обучете своју идеалну одевну комбинацију на ред долази парфем. Реч парфем настала је у античком Риму. Латинске речи „per“ и „fumus“ што значи „кроз дим“, означавале су пријатан мирис који се попут дима ширио ваздухом. Чувена је прича о томе како су наводно Французи у XVII веку измислили парфем како би се изборили са не баш пријатним мирисом сопствених тела. Ипак, парфем је стар колико и најстарије уређене људске цивилизације, али се земљом парфема и данас сматра Француска. Како су били велики романтичари, парфем су били више него уобичајени у њиховом свакодневном

животу. Они су га користили у свим приликама, мирисали су себе, своју одећу и намештај.

1921. године Коко Шанел (Gabrielle Coco Chanel), позната француска креаторка лансира свој први парфем. Лично је замолила дизајнера парфема Ернеста Боа (Ernest Beaux) да направи „мирис жене“. Кажу да је Бо понудио модној креаторки десетак варијанти мирисних нота, поређаних у низу. Она је све омирисала и одлучила се за онај у бочици обележеној бројем пет и тако је чувени парфем добио назив

„Шанел бр.5“.

„Chanel No. 5“ сматра се веома сложеним парфемом, пошто је Коко захтевала да се не сме одати ниједан састојак, јер је желела да се парфем осећа „не као ружа или ђурђевак, већ као композиција мириса“. Чак је и бочицу дизајнирала сама Коко Шанел, једноставна, геометријска бочица са поклопцем која подсећа на Трг Вендом у Паризу. Ово је класични пример њеног принципа „Мање је више“.

Секција млади фанцузи

У на крају...

- ☿ Нема већег мрака од незнања. - Вилијем Шекспир
- ☿ Остати равнодушан према књизи значи лакомислено осиромашити свој живот.
- Иво Андрић
- ☿ Ништавни су они људи који учитељев рад за ситно сматрају. - Доситеј
Обрадовић
- ☿ Школство мора бити такво да оно што нуди узима као драгоцен дар, а не да
буде одбојна обавеза. - Алберт Ајнштајн
- ☿ Соба без књиге је као тело без душе. - Цицерон
- ☿ Лепа ствар у вези са учењем јесте то што нико не може да ти га одузме. - Б. Б.
Кинг
- ☿ Корени учења су горки, али су плодови слатки. - Аристотел
- ☿ Учење је као веслање узводно. Чим се престане одмах се креће назад. - Лао Це
- ☿ Нема горих људи од оних који се противе просвећењу и образовању народа.
Такви да могу и Сунце би угасили. - Доситеј Обрадовић
- ☿ Свако ко престане да учи је стар, било да има двадесет или осамдесет година.
- Хенри Форд
- ☿ Образовање је скупо, али је незнање још скупље. - Клауз Мозер
- ☿ Образовање је најмоћније оружје које можете употребити да промените свет. -
Нелсон Мандела